N°. 80. A°. 1841.

WOENSDAG, den 6den OCTOBER.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

Paramaribo, den 1 October 1841.

Van wege Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, wordt hiermede bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden, als:

1°. Aan de Slavin *Betje* en haar Kind *Albert;* toebehoord hebbende aan A. J. H. BERTHOUD.

2°. Aan de Slavin *Henriette* en hare Kinderen *Francina* en *Marius;* welker toebehoord hebbende aan S. J LEMMERS, Weduwe H. W. BRAUN; — en dat gemelde gemanumitteerden voortaan zullen heeten:

1°. ELISABETH ALEXANDRINA MEINAU.
ALBERT MEINAU.

2°. HENRIETTA FREDERICA LEMMER.
FRANCINA ADOLPHINA LEMMER. — En
MARIUS WILLEM THEODORUS LEMMER.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

Paramaribo, den 4 October 1841.

Alzoo de navolgende personen, zich bij requeste hebben geadresseerd, om *Brieven van Manumissie* voor Slaven, als:

1°. AFIANA BERENDINA D'AVILAR, voor de Slavin *Madelijntje;* haar in eigendom toebehoorende.

2°. HENDRIK GEIJKEN, voor de Slaven *Mietje* en *Jansje;* hem in eigendom toebehoorende.

3°. HENDRIK DAVID DANKMEIJER Jr., voor de Slavin *Mietje;* hem in eigendom toebehoorende.

4°. HENDRIK GODEFROY van PANHUIJS, voor de Slaven *Frans* en *Adellie;* hem in eigendom toebehoorende.

Zoo worden al de genen, welke vermeenen mogten redenen van oppositie te hebben, opgeroepen, om ten aanzien van eerstgemeld verzoek, binnen den tijd van *acht* dagen, en met betrekking tot de drie laatsten binnen *drie* weken, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen, na verloop van welken termijnen de verzochte *Brieven van Manumissie* zullen worden verleend.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

POST-KANTOOR.

Ter kennisse van het Publiek wordt gebragt, dat de Nederlandsche Schoener *JAN ERNST*, Kapt. J. A. DE HASETH, de reis naar *Curaçao* via *Coppename* zal aannemen en dat de Brievenzak voor dat Eiland bestemd op *HEDEN* den 6den dezer, des voormiddags ten *twaalf* uren, zal worden gesloten.

Paramaribo, den 6 October 1841.
De Post Beambte,
A. P. TIRION.

Buitenlandsche Nieuwstijdingen.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, 8 Augustus.

Dezer dagen zijn er onderscheidene bijeenkomsten van den raad van state en van den raad van ministers gehouden, die, naar men verneemt, zeer langdurig en de laatste ook zeer levendig moeten zijn geweest, en waarin, naar men zegt, onder anderen gehandeld moet zijn over verscheidene ontwerpen van wet, welke de Regering voornemens is, aan de Staten Generaal, hetzij in de aanstaande bijeenkomst der Kamers, hetzij in de najaarszitting, aan te bieden. Men verneemt voorts, dat men ook aan de departementen ijverig werkzaam moet zijn aan het vervaardigen van wet, of het daartoe bijeenbrengen van stukken en bescheiden, en dat wel over onderscheidene belangrijke onderwerpen, die sedert jaren hangende en onafgedaan gebleven waren.

— Men meldt uit Vlissingen dd. 4 Aug.: Heden ontving de kommissie voor de oprigting van het standbeeld voor M. A. de Ruyter, te Vlissingen, de aanschrijving van den directeur van 's Konings kabinet, dat Z. M. zich voorstelde op Woensdag den 18den Aug. e. k., van Middelburg te Vlissingen aan te komen, en alzoo bij de plegtige ontblooting van het standbeeld tegenwoordig te zijn.

BELGIE.

BRUSSEL, 1 Augustus.

In het *Journal d' Anvers* leest men:

De bekommering wegens de voortduring der regens, en het gemis van de tot rijping der veldgewassen vereischte warmte, strekt zich ongelukkiger wijze over een groot gedeelte des Vastelands uit. De Duitsche en Hollandsche Dagbladen doen dezelfde klagten hooren. Een Dagblad van Parijs drukt zich volgender wijze uit:

Wij zijn het niet alleen, die van het ongunstige weder te lijden hebben. Er zijn een aantal lieden, aan wie anderer rampspoed tot troost in hun eigen ongeluk verstrekt, dezulken zullen waarschijnlijk met tevredenheid vernemen, dat allerwege dit jaar de zomer verbannen is. In het zuiden houdt men processiën om de regens te stuiten. Het bal-champêtre is in geheel Europa geschorst. Bij de Engelsche verkiezingen zijn de *Austings* doornat geregend, en dit verklaart welligt de zegepraal der Tories. Geheel Italie is eene prooi der stormweders. In Baden is de beau monde genoodzaakt den geheelen dag, van den morgen tot den avond in de speelbank zalen door te brengen, het goud valt in groote stortvloeden op de groene tafel neêr, zoo als de regens op de grasperken, neêrplassen, en in dien orkaan verliest de bank enorme sommen. Men spreekt van eenen Rus, die voor zijn hoofd, honderd duizend guldens gewonnen heeft. Te Spa, welke plaats weder grooten opgang maakt, wordt het spel niet minder levendig bedreven. Onder de vreemdelingen van distinctie, die op dit oogenblik zich in deze bekoorlijke stad bevinden, merkt men ook den Heer Crockford op, de stichter der vermaarde Club, die nog zijnen naam draagt, en aan welke men den bijnaam van *de Hel van Londen* gegeven heeft. De Heer Crockford was, ettelijke weinige jaren geleden, een eenvoudige vischkooper. Hij kwam op den inval om zijne netten te midden der Engelsche aristocratie en der Engelsche groote financiers-wereld uit te spreiden, en in ruime zee naar het vermogen der lords en der bankiers te visschen. Hij stichtte zijne club, installeerde er de roulette, en thans heeft hij zijne zaken gekwiteerd, met het kleine maar zoete winstje van een twintigtal millioen guldens.

Laatstelijk heeft men gezien, dat een geleerde van het Instituut van Parijs, door wetenschappelijke redekavelingen, den profetischen invloed van den Heiligen Medardus heeft bewezen, wiens feestdag te zamen treft met den tijd van het jaar, wanneer, de zon op zijn hoogste punt staat, waaruit hij, op grond der meest onomstootelijke waarnemingen, heeft opgemaakt, dat indien in dat tijdperk, op den 8sten Junij, de weêrgesteldheid regenachtig is, zij het ook blijven moet tot op het einde van Julij, d. i. tot wanneer de zon begint te dalen.

Overigens bewijzen al deze hooggeleerde uitleggingen niets anders dan het onvermogen van den mensch, en de noodzakelijkheid om onze toevlugt te zoeken bij de algoedertieren Voorzienigheid, die, wij moeten het hopen, ons behoeden zal tegen de ramp des hongersnood, of tegen al te groote duurte der eerste voeding-behoeften des levens.

Opmerkelijk is het, dat, terwijl wij in Europa ons over het vochtige weder en de koude beklagen, generzijds den Atlantischen-Oceaan, in de Vereenigde Staten van Noord-Amerika eene buitengewone hitte wordt waargenomen. In New-Orleans zijn verscheiden menschen ten gevolge der verzengende zonshitte gestorven.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 8 Augustus.

Sir Robert Peel heeft tot de kiezers van Tamworth, van waar hij steeds in het Parlement is gezonden, eene welsprekende rede gehouden, die, vermits men zijne verheffing tot het voorzitterschap van den raad voorzien kan, allezins de aandacht heeft geboeid. Hij geeft daarin te kennen, dat hij steeds getrouw is aan de beginselen, die hij voor zijne verkiezing, die hij vroeger uit en in het bewind heeft beleden. Hij had niets daarvan terug te nemen. Hij wilde niet vooruitloopen op welke wijs de meerderheid zich in het aanstaande parlement zoude openbaren: hij wilde geene inbreuk maken op het regt der kroon, maar hij bleef onwrikbaar bij zijn gevoelen, dat geen bewind in dit land het beleid van zaken in handen mogt houden, tenzij hetzelve het vertrouwen van het parlement bezat.

Men vroeg hem gestadig welke voordragten hij zou doen, als hij in het bestuur kwam. Hij zou die vraag beantwoorden als hij in het bestuur was. De tegenwoordige bewindslieden hebben het vertrouwen verloren, zoowel van het parlement als van het volk. Het is tijd om van geneesheer te veranderen: de lijder heeft geen vertrouwen meer in hem. Wat erger is, de geneesheer heeft een gezond ligchaam gevonden, hij laat het ziek achter! maar wat zal de nieuwe geneesheer voorschrijven? Hij zal het zeggen als hij ingeroepen wordt. (*Toejuichingen, gelach.*) Het is reeds meer dan eenig ander zou doen, als hij *nu* reeds verklaarde, dat hij zijne voorschriften naar dezelfde regelen zou inrigten, welke hij in 1835 heilzaam had geoordeeld. De redenaar weersprak, dat hij voor de zitting van het parlement naar het vaste land zou vertrekken, hij zou op zijnen post zijn.

Hij weerde voorts de aantijging af, alsof hij zich met minachting jegens zijne geliefde Souvereine had uitgelaten, alsof hij op hoogen toon verklaard zou hebben: »Laat mij slechts zes weken in het bewind zijn, en ik zal H. M. wel tot de Tories overhalen." Dit was een verzinsel van de dagbladen der tegenwoordige ministers. Hij geloofde niet, dat H. M. aan zulke armhartige uitstrooiselen zoude hechten; hij was een vriend van de drukpers, waardeerde haren invloed in het staatkundige, op personen en zaken, het kon niet anders, dan dat mannen van zulk eene groote bekwaamheid en gaven, als die zich blijkbaar aan de dagbladpers wijdden, niet den grootsten invloed daardoor uitoefenen, doch de dagbladen moeten ter goeder trouw hunne beginsels voorstaan, geene verzinsels oprapen, die hen zelven vernederen. Hij laakte het, dat men de Souvereine als een werktuig van partijzucht wilde verlagen, en hij gispte het adres van Lord John Russel aan deszelfs lastgevers, welke minister boogt op de overwinningen der Whigs, zonder aan hunne nederlagen te denken. Sir R. Peel somt die op, wijst vooral op de magteloosheid der ministers om hunne maatregelen nopens Ierland, nopens den handel en andere door te zetten, nederlagen, waaraan nu door den uitslag der verkiezingen de kroon is opgezet. De kreten, door de ministers aangeheven van »goedkoop brood! goedkoope suiker," kreten, die de vernieling van Engelands landbouw en nijverheid scheenen te bedoelen, waren die van hun stuiptrekkend bewind geweest.

Het volk was door hen ingeroepen, dat volk had regt over hen gedaan, hunne handelingen en stelsels afgekeurd; zij moesten dus aftreden. Langer aan het bewind te blijven was eene krenking van het vertegenwoordigend beginsel, dat geene ministers mogten regeren, zonder het vertrouwen van het parlement te bezitten. De spreker gewaagde voorts van de overdreven voortrekking van de Iersche belangen, ofschoon op dat eiland openlijk de afscheuring van Engeland werd gepredikt: eene afscheuring, die lord Melbourne in 1831, in de aanspraak van den troon, betuigde te zullen tegengaan, met al de kracht, die het bewind mogt gegeven zijn.

De tegenwoordige zege der behoudende beginselen was behaald, niet door partij opzetting, maar door de kracht van het vertegenwoordigend stelsel, dat, naar het volk wel begreep, geheel miskend wierd, als de ministers aan het roer van zaken bleven, ondanks de weerstrevende meerderheid in het Lagerhuis, ondanks deszelfs verklaring, dat zij het vertrouwen verbeurd hadden. De redenaar schreef de zege voorts toe aan het vollediger ontmaken der kiezerslijsten, aan de eendragt zijner partij, aan het onderling vertrouwen. Hij hoopte dat die allen ook verder zouden blijven bestaan, dan was de zege der behoudende partij duurzaam, dan werden stevige grondslagen gelegd, tot instandhouding van die beginselen, welke Engelands staat geducht hadden gemaakt, die hij zou voorstaan, in of buiten het bewind.

Deze rede heeft blijkbaar ten doel om de hevige of meer kalme Tories, tot welke laatste Sir Robert behoort, welgesloten te doen blijven, daar anders de eerste schok de nieuwe meerderheid in het Lagerhuis weder kan van een scheuren.

Als een tegenhanger tot de rede van den aanstaanden eersten minister, kan men de verklaring stellen, thans door den Heer D. O'Connell aan de Ieren gerigt, en waarin hij hen, met nog meer dan gewone vinnigheid, oproept om den »vrijen nek niet te krommen voor de geweldenarij der Tories, onder Peel en Stanley." Hij beschouwt Ierland als meer verdrukt door Engeland dan ooit eenig ander land is verdrukt geworden. Hij acht dit strijdig met alle verdragen, gispt zelfs de tegenwoordige ministeriëlen over hunne laauwheid om Ierland regt te doen wedervaren. Hij beweert, dat Ierland in billijkheid 170, in stede van 105 plaatsen in het Parlement toebehooren, maar hij ziet geene kans om zulks aan zijn vaderland te verschaffen, daar alle Engelsche partijen het daarin zouden tegenwerken. Hij roept de Ieren dan ook op, om zich te vereenigen in een daartoe bestemd genootschap, ten einde zich van Engeland af te scheuren, en hij meent, dat, welke zwarigheden zich daartegen ook mogten opdoen, als 9 millioen menschen ernstig en onwrikbaar daarop blijven staan, zij eindelijk hun verlangen zullen verwezenlijkt zien.

— Er zijn dezer dagen twee voorbeelden geleverd van buitengemeene snelle overtogten uit Oost-Indie en Noord-Amerika:

Wat den eersten betreft: men heeft over den zoogenaamden landweg uit Indie, tijding van den 19den Junij, vervat in een telegraphisch berigt, volgens hetwelk onze admiraal Bremer uit Calcutta is vertrokken met de noodige versterkingen om de expeditie tegen China met kracht door te zetten. Deze tijding werd gisteren door den *Times* medegedeeld, zijnde slechts vijf weken, nadat zij uit Bombay is afgezonden, te weten op 19 Junij.

Het andere voorbeeld van snelheid is, dat de stoomboot Britannia in negen dagen en 18 uren van Halifax naar Liverpool en van Boston naar Liverpool in twaalf dagen en zes uren den overtogt heeft gedaan. Men rekent dat die nog ten minste een halven dag door storm is vertraagd.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, 5 Augustus.

Door het dagblad van Augsburg wordt nu het op den 10den Julij jl. door de gevolmagtigden der vier verbondene mogendheden (Oostenrijk, Engeland, Pruissen en Rusland) te Londen onderteekende slot-protocol, ten gevolge waarvan het reeds bekende tractaat van 13 Julij gesloten is, bekend gemaakt. Hetzelve luidt aldus:

»Daar de moeijelijkheden, waarin Z. H. de Sultan zich geplaatst vond, en die hem genoopt hebben de ondersteuning en den bijstand der hoven van Oostenrijk, Groot-Brittannie, Pruissen en Rusland interoepen, uit den weg geruimd zijn, en daar Mehemed Ali jegens den Sultan in onderwerping gekomen zijnde, het oogmerk der overeenkomst van 15 Julij bereikt is, zoo hebben de vertegenwoordigers der mogendheden, welke die overeenkomst onderteekend hebben, erkend, dat het, onafhankelijk van de uitvoering der uit die overeenkomst ontspruitende maatregelen, van groot belang is, op de plegtigste wijze van de achting voor de oude verordening van het ottomanische Rijk te doen blijken, volgens welke het aan de oorlogschepen der vreemde mogendheden ten allen tijde verboden is geweest, in de zeeëngten der Dardanellen en van den Bosporus binnen te loopen. Daar dit beginsel uit zijnen aard voor eene algemeene en duurzame toepassing vatbaar is, zoo hebben de respective gevolmagtigden, te dien einde van de bevelen hunner hoven voorzien, geoordeeld, dat het, ten einde de overeenstemming en eensgezindheid aan den dag te leggen, welke in het belang der bevestiging van den Europeschen vrede, in de bedoelingen van de gezamenlijke hoven heerschen, voegzaam wezen zou, de aan het bovenvermelde beginsel verschuldigde achting door eene overeenkomst aan den dag te leggen, waaraan, volgens den wensch van Z. H. den Sultan, Frankrijk uitgenoodigd zou worden deel te nemen.

»Daar deze overeenkomst geschikt is om aan Europa een onderpand van de eensgezindheid der vijf mogendheden te geven, zoo heeft de eerste secretaris van Staat van het departement van buitenlandsche zaken van Hare Groot-Brittannische Majesteit, in overeenstemming met de gevolmagtigden der vier andere mogendheden, op zich genomen, dit onderwerp ter kennis van de fransche regering te brengen, en haar uittenoodigen, om aan de overeenkomst deel te nemen, waarbij aan den eenen kant de Sultan verklaren zou, dat het zijn stellig voornemen is, gemeld beginsel voor het vervolg te handhaven, terwijl aan den anderen kant de vijf mogendheden haar eenstemmig besluit zouden te kennen geven, om dat beginsel te eerbiedigen en zich daarnaar te gedragen."

ADVERTENTIËN.

(37125) De ondergeteekende geretourneerd zijnde, heeft het genoegen aan Vrienden en Bekenden kennis te geven, van medegebragt te hebben:

VERSCHE PROVISIEN, STUKGOEDEREN, DAMES ARTIKELEN, enz. enz.

Paramaribo, den 3 October 1841.

J. M. PRENGER.

Deszelfs PAKHUIS is aan de *Waterkant* naast den Heer J. JONGENEEL.

(37105) De ondergeteekende verzoekt diegenen welke nalatig zijn gebleven, hetgeen zij aan de Firma's van JOHN GARDNER & C°. en GARDNER, MAC DONALD & C°. verschuldigd zijn, te voldoen, vóór den 12den dezer maand, en *betaling* te presteeren; zullende in het tegenovergesteld geval, *Regtsmiddelen* tegen hen aangewend worden.

Paramaribo, den 4 October 1841.

BOYD MAC DONALD,

Liquidateur der voorm. Firma's.

(37109) De ondergeteekenden verzoeken hunne *DEBITEUREN*, welke het verschuldigde tot en met 31 December 1840, onvoldaan gelaten hebben, zulks vóór den 12den dezer maand aan te zuiveren, daar zij anders genoodzaakt zullen zijn (hoe ongaarne ook) de nalatigen in *regten* te vervolgen.

Paramaribo, den 4 October 1841.

BOYD MAC DONALD & C°.

(37124) De vroeger geannonceerde verkoop van het *HUIS* en *ERF* op *Combé*, aankomende den Boedel wijlen de WelEd. Gestrenge Heer Mr. J. F. J. BRUNINGS, zal alnu plaats hebben, op Dingsdag den 12den dezer, des morgens, ten huize van den Vendumeester ALEXANDER SALOMONS, alwaar de condition van verkoop *acht* dagen vóór- en op den verkoopdag ter *visie* voor gegadigdens ligt.

Paramaribo, den 4 October 1841.

J. C. HARTMAN qq.

J. C. W. BRUNINGS qq.

(37066) 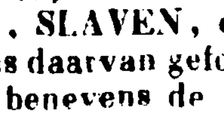 Over *zes* weken, den dag en datum nader te bepalen, zal de ondergeteekende, door- en ten huize van den Vendumeester ALEXANDER SALOMONS, doen verkoopen:

De KOFFIJ-PLANTAADJE *SCHAAPSTEEDE*, gelegen aan de rivier *beneden Commewijne*, tusschen de Plantaadjen *Goede Vriendschap* en *Rhijnberk*, met al deszelfs GEBOUWEN, LANDEREIJEN, BEPOTINGEN, BEPLANTINGEN, SLAVEN, enz.

Blijkens daarvan geformeerde Inventaris, dewelke benevens de bewijzen van eigendom en veil conditie, ten Kantore van den Vendumeester, voor een ieder ter *visie* zullen liggen.

Paramaribo, den 2 October 1841.

Wed. S. A. E. SALOMONS qq.

SCHULPEN,

tegen 80 Centen per kar.

Te bekomen bij

R. FERNANDES.

Paramaribo, den 5 October 1841.

(37126)

Scheepstijdingen.

IN TEXEL GEARRIVEERD.

Den 31sten Julij jl., *Antonie*, E. Speelman. — Den 1sten Augustus, *de Gezusters*, F. W. de Vries. — via Nickerie. — Den 9den, *Sophia Maria*, J. Andresen. — Den 10den, *de Drie Gebroeders*, J. C. Atkes. — Idem, *Nicolaas Witsen*, F. Lange. — Allen van hier.

IN HELLEVOETSLUIS.

Den 8sten Augustus, *de Zwaan*, C. J. van Driesten. — van Coppename.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van BOON & C°.